

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۵/۰۳

ملک الشعراء محمد نسیم اسیر

کودتای هفت ثور

با تجاوز قشون سرخ شوروی به افغانستان

کودتای منحوس ثور و وابستگی برده وار حلقه به گوشان کریمین «خلقى ها و پرچمی ها»، زمینه را چنان مساعد ساخت تا اتحاد شوروی وقت با بیش از یک صد و بیست هزار عسکر با مدرن ترین سلاح در سرزمین دلیران هجوم بیاورد و خونین ترین نظام آدم کش را حمایت بکند. این تحول منحوس سرآغاز بدبختی هایی بود که با وجود سقوط دولت الحاد، خروج ذلت بار قشون شوروی، بی نظمی تنظیم ها و امارت فرهنگ ستیز طالبان تا امروز ادامه دارد.

شمری دارم خطاب به شوروی وقت که بریشت تکرار حسن تقدیم می کنم:

ورطه طوفان!!

روبه! قدم به بیشه شیران گذاشتی
سرپنجه را به آتش سوزان گذاشتی
بیجا قدم به سیل خروشان گذاشتی
نامش دروغ گفته و مهمان گذاشتی
روی سیه به ساحه دوران گذاشتی
لنگر چرا به ورطه طوفان گذاشتی
نی باغ و راغ مانده، نه انسان گذاشتی

پا در حریم خانه "افغان" گذاشتی
چون طفل ساده لوح ندانسته، بهره
ای در لهیب حرص و هوا سوخته، چسان
ناخوانده سر زدی به دیار دلاوران
در سرزمین صلح و صفا آمدی به جنگ
ای بی خدا! به کشتی ما نا خدا چرا؟
ای آفت زمانه به این ترک تازی ات

با یک گروه ملحد و مردود و بی وقار
مارا فریب دین و دیانت چه می دهی
زیر شعار خانه و نان و لباس، حیف
کردی سرود برزگر و کارگر بلند
نی عالم و فقیه و نه شاعر، نه داکتر
حرف دروغ مهر و وفا بیش ازین مزین
بم ریختی و آتش نفرت به سینه ها
غور و هرات و کابل و زابل بهم زدی
در سینه ها نهال کدورت نشانده ای
دیدم که بار بار به میدان کارزار

دادی زمام و نام مسلمان گذاشتی
دیدم که پای بر سر قرآن گذاشتی
نی جامه و نه خانه و نی نان گذاشتی
نی کارگر، نه کار و نه دهقان گذاشتی
نه شعر و نی سخن نه سخندان گذاشتی
عهد وفا شکستی و پیمان گذاشتی
در بلخ و بامیان و بدخشان گذاشتی
از شهرها گذاشتی و ویران گذاشتی
در دیده ها شراره طوفان گذاشتی
قصد فرار کرده و میدان گذاشتی

در قید مسکنت همه مردم «اسیر» شد

ظالم نه این گذاشتی، نی آن گذاشتی

اگست ۱۹۸۷م، بن المان